

בשעה

ק. יעותק יבוץ הזז רע

ט"ז באדר ב' תשע"ז (13) 2016 25.3

כרית 2016 קרנן סיון

השנה תחולות לה גנים

ותחולות לה גנות

האליון זכה

תמונות השבוע

עצבונות תרבות

צוות פורים מוביל

המסכה

הרכות

שהיה שבועות בספילנקר

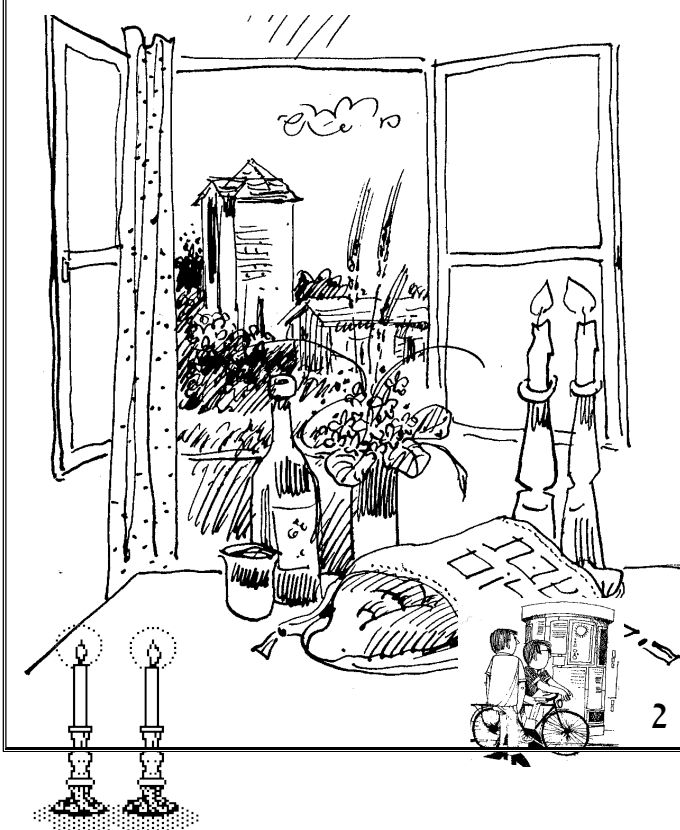
בחום אקולנוס

מהנעשה בשער

טיוט אמרם הדרכה בשפת יהודה

מרוץ סובה עמק

בת פלוק ושבוע טוב

עדכוני תרבות לחודש אפריל

בערב שבת, 1.4.16 (כן, כן, זו לא בדיחה...) – פורים אולימפי:
נשף פורים לחברי הזורע – הכינו את המסכות, ההופעות
והבייביסיטר!!!

בערב שבת, 15.4.16 נשמע את הרצאתו של סער בלכר
על רעידת האדמה בנפאל. ההרצאה מלווה בתערוכה מצילומיו.
בערב שבת, 22.4.16, נסב כולנו לליל הסדר. אנא, הקדימו להזמין מקומות.
בשבת, 30.4.16, לכבוד שנת ה – 80 להזורע, כולנו מוזמנים למשחק
"סיפורי מקום" – תחרות פתרון חידות ברחבי הקיבוץ. פרטים נוספים יתפרסמו
בהקדם.

עד כאן להפעם, ענת

צוות פורים מודיע:

נשף "פורים אולימפי – ריו 2016"

יתקיים בהלורצ בתאריך 1.4.16 (ברצ'נות!!!).

זה הזמן להתכונן למסיבה סוצרת.

הכינו את התחפואות, הכינו את ההופעות.

מי שמצוניין להכין הופעה יפנה למרסיה קלאר שחורי

(רכלת צוות פורים)

משנכנס אדר ארקים קסמחה

גם השנה יחולקו צמידי זיהוי למשתתפים בפורים.

כל משפחה תקבל שני צמידים.

חבר יחיד, צעירים במסלול עצמאות כלכלית,
(מתחת לגיל 30), יקבלו גם הם שני צמידים לכל אחד.

הבמב"חים שמעוניינים להשתתף יוכלו לקבל צמיד אחד לכל אחד דרך רכזי הענפים. רכזי ענפים יפנו לבטי הורן ויבקשו את מספר הצמידים שהם צריכים.

חיילים מאומצים יקבלו צמיד אחד

לכל אחד דרך המשפחות.

אורחים (בני קיבוץ שעזבו מעל גיל 30) יחוייבו בתשלום של 50 ₪ לצמיד דרך התקציב של המארחים.

הצמידים לאלה שאינם חיים בהזרע (בכל גיל) לא יינתנו באופן אוטומטי. מי שמעוניין בצמיד נוסף מוזמן לפנות לבטי הורן שאחראית על חלוקת הצמידים. החיוב יעשה בהתאם לקריטריונים המפורטים למעלה.

שימו לב

מסיבת פורים היא מסיבה פנימית שמיועדת לחברי בני ותושבי הזרע.

לכבוד פורים ולזכרה של דבורה דור, מובא מאמרה "המסכה" שהתפרסם בבשער כ"ו בשבט תשע"ו 28.2.2014.

שנים רבות נהנינו ממאמריה המעשירים של דבורה, שהביאה דרכם את החגים, האירועים, ונושאים נוספים, מתוך מבטה הייחודי עושר ידיעותיה וכשרון כתיבתה. נקווה שלמורשת החשובה הזאת יהיו ממשיכים.
יהי זכרה ברוך

פסוק

ג'ל ג'ל ג'ל

פורים ללא מסיכה? לא. פורים והמסכה ירדו כרוכים מן השמיים. הפעם, אני מתכוונת למסכה במובנה הרחב: גם כשינוי ההתנהגות, חילוף התלבושות, התפקיד ועוד. הקורא ב"מגילת אסתר", ימצא שם לא פעם את הפועל "הפך", שכמוהו כמו "מסכה" הוא בעל מובן רחב יותר. כמו המסכה המשנה את המציאות כך "הופכים" במגילה מעשים ועובדות צפויות מראש, לעובדות אחרות. ממש כמו חג הפורים עצמו שהפך כידוע "מיום אָבֶל ליום-טוב". או ככתוב על חודש אדר אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאָבֶל ליום טוב. **תהפוכות** מתחוללות הרבה במגילה לגבי דברים גורליים, למשל: הבחורה היהודייה "הדסה" הופכת לאסתר. הנערה הענייה הזאת – למלכה. אסתר, שאינה מגלה את יהדותה, הרי היא "מחופשת" כפרסייה. (חכמינו אף הוסיפו שכבר שמה עצמו: "אסתר", מצביע על **הסתרת** יהדותה). ועוד: בגדי הפאר שאמורים היו להלביש את המן הרשע, הולבשו על מרדכי הצדיק. המן הרשע והשליט, נתלה בדיוק על העץ שהוכן לתליית מרדכי. בעוד המן הרשע עולה לגדולה, מריעים דווקא למרדכי ברוב פאר, בחוצות עיר הבירה שושן.

עם ישראל חייב את פולחן המסכה לאיטליה, שבה הושפע מן הקרנבלים של תקופת הרנסנס בוונציה. בעיר באָזֶל, למשל, נהוג מזה 700 שנה, שבראשית האביב יוצאים המונים מחופשים ומריעים, במגמה לסלק את הקור ואת שעות החושך הארוכות של החורף. אם רשאית אני להביע את דעתי, הרי חג הפורים אינו אלא חג האביב.

הארכיאולוגיה טוענת שיש עדויות, שפולחן המסכה קיים כבר 30.000 שנה. חברות פרימיטיביות מיחסות למסכות כוח מאגי. הם לובשים אותן בצאתם לצייד. ציידים אלה מאמינים שהחיות תבואנה עכשיו הישר לידי הצייד.

היו גם עמים שהיו לובשים מסיכות אימתניות, או צובעים את פניהם (גם הצביעה היא מסכה) בצאתם למלחמות. ☞

בתיאטרון של יוון ורומא העתיקות נהגו ללבוש מסיכות. לכל אחת מהן הייתה הבעה קבועה משלה. השימוש בהן היה רק לפי תפקיד הדמות (הן גם שימשו להגברת הקול). בצרפתית: "מסק" (מסכה) מכשפה. היום יש חברות המגרשות מחלות (שדים) באמצעות מסכות.

בקרנבלים ובנשפי מסכות, לובשים המשתתפים לעיתים תכופות את הדמויות שהם חולמים עליהן ומבקשים להגשימם: יפים, גיבורים, עשירים וכד. צאו וראו כמה נסיכות יש בפורים וכמה גיבורי מלחמה.

קיימת אמונה שהשטן בוחר באיש שיעמוד לחלות או למות, והוא מסמן אותו. או אז, מסווים את העומד לחלות עוד בראשית המחלה, על מנת שהשטן יתבלבל ויסתלק לו, וכך האיש יישאר בחיים. יהודים רבים משנים את שם החולה כסגולה להחלמה. כי הרי גם שינוי השם הוא מעין הסוואה מול השטן.

ואנחנו? בחגיגת פורים שבקיבוץ, בין שנעטה מסכה (ותלבושת) בין שנופיע גלויים, הרי שמחתנו תהיה תמיד גלוית-לב.

חג שמח

מזל טוב חם לך מקסין בהגיעך
ל-80
הרבה נחת ובריאות
מבית הזורע

שפע ברכות לך
גבעון
במלאת לך 50
מאחלים שנים ברוכות
של עשייה ושמחה בכל מעשיך
בית הזורע

דברים שרואים ומבינים משם

על שבעה שבועות בסרילנקה

ראיון עם פפי וחנוך

חוויה גדולה ובלתי נשכחת, כנראה, היא סרילנקה ואנשיה. ומי שחווה אותם מקבל בין השאר, פרופורציות אחרות על אפשרויות החיים בכלל ובפרט. ומהו עוני ומהן דלות וריקנות.

מצד שני, נתינת כבוד, ויחס, טוב לב, צדקה, והכל ללא טענות ודרישות, ודחיפות. וקבלת המציאות כפי שהיא.

אלה האנשים וזאת האווירה בסרילנקה הרחוקה מפה, בכל מובן ומדד שהוא.

יתכן גם שדברים שרואים משם ומבינים, לא רואים ומבינים מכאן.

סרילנקה, שהיא ארץ הגדולה פי 3 מישראל היא אי טרופי ירוק, שופע מים וצבעוניות, מבחינת הנוף, הפריחות, לבוש הנשים וצבע המקדשים.

מדינה שהיתה מושבה בחסות הבריטים, קיבלה עצמאות ב- 4.2.48 .

ישראל קיבלה עצמאות ב- 15.5.48 תאריכים סמוכים מאד ואיזה פערים!!!

~~~~~

- אז איך עולה על הדעת להגיע לארץ הזאת? מאיפה הרעיון והאמביציה, שאלתי את פפי וחנוך, ומהשיחה המעניינת איתם, הסקתי שבלי איזה דחף אמיתי של התנדבות, סקרנות, פתיחות, וגם מידה של הרפתקנות, אי אפשר להגיע למקומות כאלה.

פפי: במקצועי אני עובדת סוציאלית ובשנים האחרונות עבדתי בביטוח לאומי עם מתנדבים שפעלו לטובת קשישים נזקקים.

אחת מההנאות הגדולות אותן חוויתי, היתה מפגש עם המתנדבים שחלקם היו אנשים משכמם ומעלה, היכולים להוות דוגמה להזדקנות טובה ומוצלחת.

הרעיון לצאת ולהתנדב באחת מארצות העולם השלישי, התעורר בי דרך שיחה שהיתה לי עם אחת מהמתנדבות.

ומשם, הצעד הבא היה, בדיקת נושא ההתנדבות באינטרנט. גילינו עולם מלא ומעניין. אחרי מיון בין ארצות, הגענו להחלטה להתנדב בסרילנקה. ארץ דוברת אנגלית, הזקוקה למתנדבים, ואפשרית לגבינו.

חנוך: התקשרנו לארגון ישראלי העוסק בהתנדבות וקשור לארגון העוסק בהתנדבות בסרילנקה. הגענו למקום. כל המתנדבים היו צעירים כבני 18-25, שבאו מכל העולם. אחד מישראל. הם באו לתקופות קצרות של שבוע-שבועיים.

יש בסרילנקה עצה רבה של מקומות להתנדבות, כמו בתי חולים, בתי יתומים, והתנדבות בטיפול בחיות כמו פילים צבי ים ועוד), וכן התנדבות בנושא שימור מבנים, מקדשים ועוד. ☞

אנחנו בחרנו להתנדב בבית אבות. לא במקרה. ביום הראשון כשהגענו לאותו בית אבות, כמעט וויתרנו... המצב היה כל כך מזעזע, ששאלנו את עצמנו, מה נוכל לתרום. פשוט חשכו עינינו. העוני הדלות, התנאים הבלתי מתקבלים על הדעת של מי שבא מהמקום שלנו.

ללא כל שירותים רפואיים, או פרא-רפואיים, סוציאליים. הריקנות של החיים. למרות הכל קיבלנו בינינו החלטה לא לוותר. החוסים בבית אבות זה, הם אלה שנזרקו ממשפחתם והעניים שבעניים. בדרך כלל בחברה בסרילנקה המשפחה מטפלת בבני המשפחה.

לבית אבות זה שלחו הרשויות את האנשים האלה, כשהאלטרנטיבה היא הומלסיות ברחובות. ולמרות עליבות זאת, המקום נחשב שם לסביר ואפילו משמש כמקום להסתכלות, לסטודנטים הלומדים סיעוד.

סדר היום בבית האבות הוא: אוכל (מתרומות), ותפילה, כשהצדקה שם היא מאד מקובלת. ארגון המתנדבים שם מספק מגורים ושתי ארוחות ביום.

המגורים משותפים כשבכל חדר כ- 6 מתנדבים הישנים במיטות קומותיים.

לנו הציעו לינה בבית של משפחה מקומית, בעבור תשלום כמובן. המגורים מזכירים את תקופת המילואים. קיבלנו חדר 313 מ'.

כל בוקר בשעה 4:30 מתעוררים לקול התפילה הבודהיסטית, ובשעה 5:00, קול תפילת המואזין. אחרי שתי ההשכמות האלה, התרנגול שבחצר מודיע לך שהגיע הבוקר....

למקהלה הזאת מצטרפים הכלבים בנביחותיהם ותורמים גם הם להשכמה המוקדמת.

גרנו בעיירה ליד העיר קאנדי. עיר שמרנית וקדושה לבודהיסטים, שהם הרוב במדינה.

לאור המציאות הדלה והקשה הזאת, שבה פגשנו רצינו לתרום מיכולתנו ולעזור במה שניתן. חיפשנו משהו שיכניס תוכן לריקנות הזאת. ☞

וכך, מתוך המחשבה הזאת, קנינו מספר משחקים כמו כדור משחק, משחקי שולחן, צבעים, מכחולים, עפרונות וניירות ציור, שחמט, שירונים בשפתם, ומדי בוקר, אספנו את הדיירים שהצטרפו לפעילות באופן הדרגתי, ושיחקנו איתם, שרנו איתם, סיפרנו להם על ישראל ועוד.

מדי יום הצטרף אלינו צעיר מקומי מארגון המתנדבים ששימש כחולית- קשר ותרגום. שיתוף הפעולה בינינו והמשחקים, הביאו להם שמחה. לימדנו חלק מהם להחזיק עפרון לראשונה בחייהם!

יש באנשים האלה משהו פאסיבי והשלמה עם הגורל, ללא תלונות והרגשת מסכנות. האוכלוסייה איתה נפגשנו, כל אחת ואחד מהם עבר התעללות כלשהי, פיזית או רגשית, מינית, כלכלית וכדו'. כולם, כולל האחראיים, עסוקים יותר מכל, בהשרדות יומיומית. התרשמנו מאד מכך שלמרות התנאים הקשים האלה והעוני בו הם שרויים, הם ניסו והתאמצו לשמור על צלם אנוש מבחינת ניקיון הבגדים, הגוף, העזרה ההדדית, החמלה והכבוד ביניהם זה לזה.

בהתחלה ראינו אותם כמסה, כגוש אחד ולאט לאט מבחינים בייחודיות ובאופי של כל אחד. כל יום נסענו באוטובוס שלא היה מקבל רישיון לעלות על הכבישים בישראל. אוטובוסים ישנים, פולטי עשן, מסריחים לחים וצפופים ממאה קודמת. נסיעה של סה"כ כ-4-3 שעות כל יום ממקום

שבו התגוררנו אל בית האבות ובחזרה.

חנוך: כשחזרנו סיפרתי לחברים שלי, על האנשים הפשוטים והלבביים האלה. במשך חודשים לא ראינו ריבים או דחיפות, אף פעם לא עצר אותי מישהו כשביקשתי

לצלם. ההתייחסות לזר, וגם ביניהם, יחס הכבוד שהם נותנים והקבלה. יש מה ללמוד מהם.

פפי: מעבר להיכרות, עם עולם אחר כל כך, שונה, אחת המסקנות המרכזיות שלי, היא לא להשוות. הם ואנחנו אלו שתי חברות שונות מאד, עם מושגים וערכים אחרים על החיים ובכלל. זאת היתה תקופה של 4 שבועות. ☞

הפרידה היתה עבורם וגם עבורנו, קשה. ידענו שלא יהיה לזה המשך. למרות שביקשנו המשך לפעילותנו, לא נמצאו המתנדבים לכך.

פפי: פעם ראשונה בחיי הרגשתי כל כך אחרת ושונה בנוף המקומי. לבנה מול כהים.

לפני שעזבנו ביקשנו לתרום משהו לרווחתם. חשבנו בינינו על D.V.D. אם הבית ביקשה – העדיפה מוצרי מזון.

קנינו אורז, סוכר, עדשים, אבקת חלב, אבקת ציילי.

בית האבות היה ליד בית ספר. הצענו שמישהו מהכפר או מבית הספר, יבוא לספר בענייני היום, או לקרוא סיפור ביחד, וכדו'. הם לא פנויים לזה.

הדברים לא נקלטו ולא התקבלו. הם לא אימצו את הדברים שהבאנו איתנו, ועסוקים יותר מכל, בהישרדות ובצרכי היומיום המידיים שלהם.

הפרק הזה בחיינו נמשך שבעה שבועות. מזה כאמור, ארבעה שבועות התנדבות בבית אבות, ושלושה שבועות טיול בסרילנקה עצמה.

- הייתם עושים את זה שוב?

כבר נרשמנו! .....

מה שמובא כאן זאת רק נגיעה חלקית.
ממליצה לשמוע ולראות תמונות
אצל פפי וחנוך

ותודה לכם
לאה

החוג לקולנוע מרכז גש"ר

יתקיים ביום ראשון 27.3 במועדון לחבר

בשעה 17:30

עלות 15 ש"ח

הפעם יוקרן הסרט

"בעולם טוב יותר"

הסרט של **סוזאן באייר** הבמאית הדנית שזכתה איתו באוסקר בקטגוריית הסרט הזר, אחת הבמאיות המצליחות ביותר בעולם שמאחוריה קריירה עשירה עם סרטים מצליחים.

הסרט **"בעולם טוב יותר"** לא מנסה לחנך, וזאת מהסיבה הפשוטה שמלכתחילה אינו מתיימר לדעת את התשובות לשאלות שהוא מציג, ולכן הוא מותיר לקהל לענות עליהן. זהו סרט על מוסר אבל אין בו מוסר השכל, מפני שהוא לא מנסה להיות חכם יותר מהדמויות שלו או מן הצופים.

בדיוק כמוהם, גם הוא משוטט ביקום בדאגה, ללא פתרונות קסם אך בכל זאת עם האמונה שאפשר לברוא כאן עולם טוב יותר.

לסרט יש מסר מאוד חשוב עבור הצופים: "אלימות מובילה לאלימות".

בסרט הזה מעבירה הבמאית את הצופים מטראומה אחת לשנייה, מסצנה היסטורית אחת לאחרת, רק כדי להכות בנו את הרעיונות שלה ולבסוף נפרדת בשוט מעצבן של ילדים אפריקאים מחויכים מנופפים לשלום.

ב"בעולם טוב יותר", שהוא סרטה הטוב ביותר עד כה ולכן גם זה שהביא לה סוף כל סוף את הפסלון ליד, מצליבה באייר בין שני סיפורים שמפריד ביניהם אוקיינוס שלם, אבל מאחדים ביניהם אותם פחדים ויצרים.

האם זה נכון להפנות את הלחי השנייה, והאם אנחנו בכלל מסוגלים לעשות כך? האם פציפיזם הוא הדרך היחידה להביא לשלום, או שאי התנגדות לאלימות רק מאפשרת לה לצמוח בסופו של

דבר?

מהנעשה במרכז גשר

1. לפני שבועיים נערכה שיחה זוטא בנושא מרכז גשר.

בשיחה הוצגה מצגת של גשר וחברי הצוות המוביל מסרו על שלבי הביצוע של התכניות. להלן עיקרי הדברים שעלו ובכללם התייחסות לדברי המשתתפים בשיחה:
עזרה של צוות בית- שקמה לחברים בבתים:

- כבר היה ניסיון מוצלח של לינה של עובד אצל חבר אחרי נפילה כשמירה פרטית- התשלום חולק חצי ע"ח החבר וחצי על חשבון הקיבוץ. מדובר על פרקי זמן מוגבלים.
- צוות בית שקמה יבחן אפשרות של עזרה בבתים החברים רק דרך חוק סיעוד.
- בית שקמה מסייע בחוק סיעוד בבתים (הצורך כרגע הוא לגברים) ב"קצוות" של יום העבודה של המטפלים, כהכנסה נוספת מעבר למשרה בבית שקמה.
- צוות בית- שקמה סייע בעבר ויוכל לסייע גם בעתיד בשמירות בבי"ח, בהתאם ליכולת של סידור העבודה.

לילך

- את העבודות המתבצעות בלילך בהתנדבות עבור ענפי הקיבוץ כדאי לפרסם לחברים. יתכן וחברים שלא באים ללילך על בסיס קבוע יהיו מעוניינים לקחת חלק.
- קושי של חלק מהחברים לקבל את העובדה שעבודות לענפים הן בהתנדבות, ללא תשלום. פוגע במוטיבציה שלהם לבוא. אנחנו נמשיך לעשות מאמצים למצוא גם עבודות בשכר. יש לגיטימציה לשתי האופציות.
- אנו רואים את המבנה כמיועד לשמש לפעילויות שונות של גשר בעתיד. יהיה צורך ברכישת ציוד אך החלל נותן מענה טוב וגם נמצא תמיד ברשותנו.

גשר כמענה חברתי:

- משובים חיוביים מהחברים על המענה שגשר מספק למפגש חברתי. אנשים צמאים למפגשים.
- יתכן וצריך להפריד חלק מהפעילויות לקבוצות גיל. ☞

- רצוי שהצוות המוביל של גשר ינסה לעשות עבודת שטח ולהגיע לחברים שיושבים כבר זמן רב בבית ולא יוצאים וינסה ל"דחוף" אותם לקחת חלק בפעילויות.
שירותים של בית- שקמה לקהילה
- ארוחות- שירות מצוין. נוח ונעים. עוזר מאוד לחברים עם מוגבלות פיזית. טוב גם לדיירי הבית שמרוויחים עזרה וחברה. המחיר קצת יקר.
גבית תשלום עבור פעילויות של גשר :
- קשה לחברים לקבל את העובדה שחלק מהפעילויות שגשר מציע הן פעילויות שהיו קיימות גם בעבר ובחנינם ועכשיו גובים עליהן כסף. חברים צריכים ורוצים להבין ולדעת למה גובים כסף ומה נעשה בכספים אלו. צריך לפרסם זאת בקיבוץ ואז יהיה לחברים קל יותר להשלים עם התשלום.
- הקצבת הקיבוץ לגשר לשנת 2016 היא מינימלית. קבלנו גם סכום קטן מהמועצה. היתר מגיע מהתשלום שנגבה מהחברים עבור פעילויות.
- הגביה היא סמלית. הכסף לא הולך לכיס של אף אחד אלא חוזר לטובת הפעלת גשר על צרכיו השונים.
- עושים מאמצים לגייס תרומות לרכישות מיוחדות כגון קלאב קאר להסעות דיירי בית- שקמה ללילך.
- חברים יודעים שבגיל- אור תמורת 35 ₪ ליום אפשר להשתתף בשתי פעילויות וגם לקבל ארוחה לכן לא קל לשלם על פעילות בגשר.
תכנית הפעילויות של גשר
התוכנית השנתית צריכה להתפרסם מוקדם ככל הניתן מכיוון שאנשים נרשמים לפעילויות מחוץ לקיבוץ מוקדם ואחר- כך כבר לא פנויים.
- רצוי להציע גם פעילויות בבקרים.
- הפעילויות בגשר לא אמורות להתחרות בגיל- אור. אין גם אפשרות להתחרות ביכולות של גיל אור להביא מרצים וקורסים שהעלות שלהם גבוהה.
- הצעות לפעילויות וחוגים : חוג תנ"ך, קפה פוליטי, חוג שירה, חוגי בית, בית פתוח (אירוח בבתי חברים סביב נושא מסוים), עובדי חוץ מספרים על עבודתם. ☞

2. קונצרט עבור חברי גשר

השבוע נהנו חברי גשר מקונצרט נפלא לחליל ופסנתר בביצוע **מרק טרימבל** (בן זוג של עמי שדה) בחליל ו**תבור גוכמן** בפסנתר. התכנית כללה יצירות מאת מוצרט, טלמאן, ביזה, באך ואחרים.

ברצוננו להודות מקרב לב למרק על המחווה הנאה שעשה עבורנו בהתנדבות וכן למשפחת שדה שיזמה את האירוע והפיקה אותו. הפסנתרן הופיע בתשלום ולכן החברים שילמו עבור הקונצרט.

3. תרומה לרכישת קלאב קאר להסעות מבית שקמה ללילך

כפי שכבר נכתב, רכשנו לאחרונה קלאב קאר המתאים להסעות מבוגרים. רוב הכסף גויס מתרומות וחלקו מהשקעות בריאות.

התורמים הם: משפחתה של **עדנה שריר** (גיסה לשעבר של יענקלה שריר) וכן משפחתה של **עליזה קמון-מיכאל וג'אנט והנכד עמיאל**.

כל התורמים קיבלו תעודת הוקרה. מצ"ב תמונה מהענקת התעודה למיכאל קמון שביקר כאן השבוע:

ענבל, דגנית ונחשון

הטיול לשפלת יהודה של מועדון אמצע הדרך

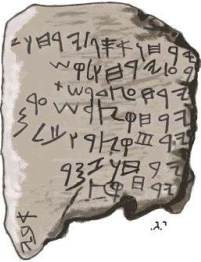
הטיול לשפלת יהודה, והסיור באתרים הארכיאולוגיים תל גזר, לכיש בית גוברין, שבהם זורמת ההיסטוריה של א"י והכיבושים שידעה, ומדברת אלינו בשפע אדיר ומרתק של שרידים מאלפי שנים, ומתקופות שלטון שונות תק' מצרית ישראלית, פרסית, הלניסטית, רומאית, ביזנטית, ערבית, צלבנית, ואלה השאירו תלים ואבנים, כתובות, מערות מדהימות ומבוכים שנחצבו על ידי התושבים הקדמונים שחיו במקום. בורות מים, מבני- מגורים מערות קבורה, בתי בד, קולומבריום (לגידול יונים בכוכים), אמפיאטרון, ועוד ועוד.

חויינו עליות וירידות ותצפיות בנוף ירוק, מנוקד עצים שיחים ופרחי אביב, טיפסנו והתפתלנו במערות. נהנינו והשכלנו. וקטנה מאד היריעה לתאר את השפע המדהים הזה. גם מזג האוויר הסביר לנו פנים. הנאה צרופה.

עם סיום עונת הטיולים, תודה גדולה לדני אשכרי ולעודדה אשר על הניהול, היוזמה והדחיפה ולהתראות בטיולים הבאים.

מחברי מועדון אמצע הדרך

לוח גזר - לוח שנה העתיק ביותר שהתגלה בא"י המספר בכתב עברי קדום, על הפעולות החקלאיות לאורך השנה שעל החקלאי לעשות.

במערות הפעמון בבית גוברין

על לוח ההסבר- "שער שלמה"- השער הדרומי של העיר הישראלית. באופק הישוב כרמי יוסף

לכל חברי קיבוץ הזורע שלום רב,

מצורף קובץ הנותן מידע על הנעשה בימים אלו בסובב עמק השביעי.
אנו מתכננים השנה הפקת ענק עם המון הפתעות, גימיקים ושירות איכותי לאוכלוסיית הרצים.
אולטרה סובב עמק, מביא הרבה כבוד ויוקרה לקיבוץ הזורע וזה בא כמובן בזכות כל אותם מתנדבים יקרים ובזכות איכות המרוץ שהרמנו כאן.
נזדקק להרבה מאוד מתנדבים, על מנת להרים את הפקת הענק הזו.
מעל 40 חברים אולטראיסטים שלנו כבר הביעו את רצונם להתנדב ולעזור ביום האירוע.
מי שרוצה להתנדב ולעזור (מדובר על לעמוד בתחנה כ - 4 שעות בלבד), ימלא טופס המופיע באתר. כל מתנדב יקבל חולצה איכותית מנדפת זיעה של חברת **.THE NORTH FACE**

בברכה,

הנהלת המרוץ

אולטרה מרתון סובב עמק

קיבוץ הזורע

ד.נ. עמקים 3658100

